

men. Deri tror jeg som sagt, at Lands-tinget tager fejl, og jeg vil i Overensstem- melse med den ærede Kultusminister og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) meget indtrængende opfordre dette Tings Flertal til at modsætte sig dette Lovforslag, særlig dets § 2, i den forelig- gende Affattelse.

Keiser-Nielsen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) i den Opfattelse, han gjorde gældende af det tidligere kirke- lige Udvalg, naar han brugte det Udtryk om det, at det nærmest var at betragte som en Kommission. Det kirkelige Udvalg oprettedes nemlig i sin Tid med visse be- stemte Opgaver, som det skulde løse, og det synes da at være en ret naturlig Sag, at naar disse Opgaver ere løste, som det nu er Tilfældet ved Udvalgets Indstilling, maa dermed ogsaa Udvalgets Berettigelse til at sidde være forsvunden. Dermed vil jeg ikke sige, at jeg er nogen bestemt Mod- stander af en Kirkedag med raadgivende Myndighed — det følger af sig selv, at alt, hvad der hedder Lovgivning, maa blive hos Rigsdagen — hvis man kunde faa en saa- dan, valgt paa en bred Basis af den lige og almindelige Valgret. Hvis det skete, vilde den ikke, tror jeg, faa det hierarkiske Anstrøg, som det ærede Medlem for Køben- havns 5te Valgkreds mente, en saadan Re- præsentation absolut maatte faa, men jeg tror, at den da kunde blive et virkeligt Udtryk for, hvad der af kirkelige Tanker raader ude omkring i Befolkningen. Men en saadan raadgivende Forsamling vilde jo det kirkelige Udvalg, der nu afgaar, al- deles ikke kunne blive. Jeg maa derfor ogsaa bestemt stille mig imod, at dette Forslag bliver til Lov i den Skikkelse, hvori det er kommet ned fra Landstinget, særlig gælder det dets § 2.

Med Hensyn til Menighedsraadene maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg har den Fornemmelse, at ude omkring i Lan- det i Menighedsraadskredsene er der ikke saa bestemt Uvillie mod Menighedsraadene, er der ikke saa megen Uvillie mod den Maade, hvorpaa de have virket, som det maaske kunde synes af, hvad der er kom- met til Orde her i Tinget. Selv om deres Arbejde ikke har været stort, og selv om man ikke kan paaavise store Resultater deraf, blev der jo dog af det ærede Mem- lem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) paavist nogle Ting, som Menighedsraadene have at varetage, og jeg skal dertil føje en enkelt, anden Ting, som særlig i den

senere Tid har været et ret stort Arbejde for Menighedsraadene. Vi ere jo nu ude omkring i Landet i Færd med at afløse Kirketiendeejernes Vedligeholdelsespligt overfor Kirken, og der har Ministeriet i den senere Tid indført, at inden en saa- dan Kirketiendeejers Vedligeholdelsespligt afløses, skulde Menighedsraadene først spørges, og det kan ikke nægtes, at det er gaaet de fleste af de Kommissioner, der have med denne Sag at gøre, saaledes, at de ere blevne tvungne til for en stor Del at rette sig efter de Indstillinger og Er- klæringer, der ere blevne givne af de for- skellige Menighedsraad. Der har under- tiden i alle disse Erklæringer kunnet komme vel store Krav frem, som naar der af et Menighedsraad er stillet Krav om, at hele Tienden skulde blive ved Kirken; det er jo et Krav, som efter Tiendelovens Ordlyd ikke kan stilles, men der har ogsaa været stillet ret fornuftige Krav, som Kommissio- nerne flere Steder have været nødte til at rette sig efter, og man kan ikke sige andet, end at Menighedsraadene ved deres Erklæringer paa dette Omraade have ind- virket ret betydeligt paa, at Kirkerne ere blevne stillede saaledes, at de for Frem- tiden kunne klare sig, og at der ikke af Tiendeejerne bliver tilbageholdt for store Beløb. Og der kunde maaske anføres flere andre Eksempler.

Jeg tror derfor, at i al Almindelighed vilde Befolkningen i hvert Fald paa Lan- det anse det for uheldigt, hvis Menigheds- raadene bortfaldt. Ganske vist kan man, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) gjorde, henvisse til, at man kunde vente, at der saa vilde blive dannet frivillige Menighedsraad om- kring i de forskellige Menigheder, hvor man havde Lyst til noget saadant. Men jeg indser ikke rigtigt, at Regeringen skulde kunne tage noget videre Hensyn til saadanne frivillige Menighedsraad, som kunne blive dannede paa et Grundlag, der egentlig slet ikke kunde give dem nogen Berettigelse til at give Regeringen de nødvendige Oplysninger, som den kunde ønske fra Menighedsraadene. Skulle vir- kelig Menighedsraadene have en raad- givende Indflydelse overfor Regeringen, ser jeg ikke rettere, end at saa længe vi have en Folkekirke, maa vi ogsaa, hvis vi skulde have Menighedsraad, have tvungne Menighedsraad. En anden Sag er det, hvis vi, hvad ogsaa jeg ønsker, en Gang komme over til en Frikirke; saa bliver For- holdet et ganske andet.

Ud fra disse Betragtninger, som alt-